

ΣΑΜΑΡΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ — ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

Ίδρυκτήρια: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «Ο ΣΜΟΛΙΚΑΣ»

Περίοδος Α': Άριθ. φύλλου 1—18, 1965—1966 (Έφημερίς «ΣΑΜΑΡΙΝΑ»)

Περίοδος Β' — Έτος δον — Άριθ. φύλλου 61

Γραφεία: Λυκούργου 10, 4ος όροφος, άριθ. δωμ. 63 — Τ.111

ΤΑ ΕΙΚΑΝΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Η έγκατάστασις του Συνδέσμου μας στά δικά του έστω και επί ένοικίω Γραφεία, άπερρόφησε κατά κύριον λόγον την δραστηριότητα του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Από τας πρώτας συνεδριάσεις του έξεδηλώθη ή έπιθυμία αλλά και ή ανάγκη της ταχείας προετοιμασίας του Γραφείου. Ακόμη και ή παραλαβή του Αρχείου και των λοιπών περιουσιακών στοιχείων του Συνδέσμου από τή παλαιόν Δ.Σ. καθυστέρησε έλλείψει μιάς Αρχιεπίσκοπος και αϊ συνεδριάσεις των μελών του νέου Δ.Σ. έγένοντο εις άλλα φιλική γραφεία. Ο ένθουσιασμός όμως τόσο των μελών του Δ.Σ. όσον και των λοιπών συμπατριωτών διά τόν στοιχειώδη έστω και προσωρινόν έξοπλισμόν του Γραφείου ύπάρχει έντονος και άπέδωσε τούς καλούς καρπούς. Μέσα σέ ένα σύντομο χρονικό διάστημα τή Γραφείον του Συνδέσμου, στήν οδό Λυκούργου 10 — 4ος όροφος άριθ. δωμ. 63, πήρε μορφή και έφωδιάστηκε με τή πρώτα απαραίτητα μέσα τή όποια έδημιούργησαν τας προϋποθέσεις γιά τήν λειτουργίαν του. Τόση δέ έντονη ήτο ή χαρά και ή συγκίνησις όστε νά άποφασισθή από τή Δ.Σ. νά γίνουν τή ταχύτερον, πρός τή τέλος του Μαΐου τή έγκαίνια όστε ν' άπολαύσουν όλα τή μέλη του Συνδέσμου τήν χαρά και ίκανοποίησι της έπιτυχίας αυτής. Αϊ έκδηλώσεις διά τήν συγκρότησιν του Γραφείου ύπάρξαν συγκινητικά και αϊ γενόμεναι προσφοραί έκ μέρους των πατριωτών θά πρέπει φυσικά νά λάβουν τήν έπιδαλλομένην δημοσιότητα.

Ο δραστήριος και ένθουσιώδης Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου κ. Ιωάννης Παπαϊωάννου έξησφάλισε τήν χρήσιν μιάς μεγάλης και άρίστης εις χώρον και εμφάνισιν Αρχιεπισκοπής. Τήν φροντίδα μεταφοράς και τοποθετήσεως της εις τή Γραφείον ανέλαβε ή εκ των μελών του Δ.Σ. κ. Ζ. Παύλης. Η ανάγκη ένός τραπεζογραφείου έκαλύφθη με τήν αγοράν με έξοδα του Συνδέσμου, ένός καλού σχετικώς Γραφείου και συνεδυσσθη και με τήν χειρονομίαν άλλων των μελών του νέου Δ.Σ. τή όποια έπροθυμοποιήθησαν νά δωρήσουν εις τόν Σύνδεσμον μίαν πολυθρόναν και έξ καθίσματα συνολικής αξίας 2.100 δρχ.

Οι αθόρμητες έκδηλώσεις και χειρονομίες είχαν και συνέχεια. Η κ. Ένωτιάδου Καλίτσα προσέφερεν ένα τραπεζογραφείον τή όποιον πρόκειται νά χρησιμοποιηθή ως γραφείον του Ταμείου του Συνδέσμου μας. Τή άποκορύφωμα όμως των προσφορών ήταν ή εύγενική και πα-

ΜΙΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ ΚΑΙ ΓΑΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΜΑΡΙΝΑ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Του ιστοριοδίδου κ. ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Δημοσιεύομεν εις αυτό τή φύλλον του μηνός Μαΐου τήν 2αν συνέχειαν τής πραγματείας: «Τά κατά τόν γάμον έθιμα έν Σαμαρίνα τής Μακεδονίας», πού έδημοσιεύθη τή έτος 1910 εις τή περιοδικόν «Λαογραφία» υπό Στεργίου Ζ. Παπαγεωργίου, τελειοφοίτου τής φιλοσοφικής Σχολής. Ός γνωστόν, τήν πραγματείαν αυτήν άντέγραψεν από τή ως άνω περιοδικόν και μάς τήν άπέστειλεν ή συνεργάτης μας ιστοριοδίδης από τήν Κόνιτσαν Άναστ. Ευθυμίου. Εις τή έπόμενον φύλλον θά δημοσιεύσωμεν τήν τρίτην και τελευταίαν συνέχειαν τής έν λόγω πραγματείας.

Εις τήν δευτέραν συνέχειαν πού δημοσιεύεται εις τή παρόν φύλλον, αναδημοσιεύομεν τήν τελευταίαν παράγραφον τής πρώτης περιγραφής ίνα συνδέσωμεν τόν αναγνώστην με τή έθιμα τού έπικειμένου γάμου από τής Πέμπτης έως τής Κυριακής, ήμέρας τού γάμου. Αυτή έχει ως κάτωθι:

»Τήν δέ ήμέραν (τής Πέμπτης) προσκαλούνται οι «μπατίμοι» και αϊ «μπατίμισσαι», ότινες λαμβάνονται από τούς πλησιαστάτους συγγενείς, πρέπει δέ νά είναι άμφιθαλείς και άγαμοί και οι μέν αϊ δέ από τούς τής μητρός, και διακρίνονται εις πρώτους και δευτέρους. Η πρώτη «μπατίμισσα» περιζωμένη μάχιραν και πιστόλιον «πιάνει τή προζύμια», ένω πέριξ αυτής ίστανται πάντες οι άλλοι οικείοι ρίπτοντες έντός της ζύμης άργυρά κέρματα και άδοντες τή κάτωθι άσμα:

Τό πρώτο ζύμωμά σου κοράσιο σου ζυμώνει με μάννα με πατέρα, με άδέρφια με άδέρφια.

»ΕΕ αυτής τής ζύμης μέρος άποστέλλοι και εις τήν νύμφην διά νά κατασκευάσω τήν έπίσημον κουλούραν τού γάμου, διά τής ύπολοίπου κάμνουν και αυτοί όμοίαν «κουλούραν» γιά τόν γάμον (1).

»Τήν Παρασκευήν εις τήν οικίαν τής νέας άπλώνουν τή προ-

τριωτική προσφορά τού εκ των μελών του Δ.Σ. συμπατριώτου μας κ. Κων. του Μπραζιτίκου ή όποιος έπρότεινε εις περίπτωσιν αγοράς ιδιοκτήτου ακινήτου Γραφείου, τήν χορήγησιν άτόκου δανείου πρός τόν Σύνδεσμον.

Τήν στιγμήν αυτήν κατά τήν όποیان γράφονται τή άνωτέρω δέν έχουν γίνει ακόμη τή έγκαίνια των Γραφείων και δέν γνωρίζομεν τας άλλας προσφοράς αϊ όποια θά ακολουθήσουν κατά τήν ήμέραν τής τελετής των έγκαίνιων. κατόπιν τής γενομένης έκκλησίως του Δ.Σ. Θά επανέλθωμεν φυσικά εις τή έπόμενον φύλλον τής έφημερίδος διά νά δημοσιεύσωμεν τας έν συνεχεία έκτάκτους προσφοράς των πατριωτών διά τόν έξοπλισμόν των Γραφείων του και τήν αντιμετώπισιν των έξόδων πρώτης έγκαταστάσεως.

κία» (2) και προσκαλούν όλας τας φίλας αυτής και συγγενείς, ίνα θαυμάσωσιν αυτά. Είναι δέ ταύτα πάντα, πλην των έσθήτων (3), έργα των χειρών τής νύμφης.

»Τήν έσπέραν τού πρὸ τού γάμου Σαββάτου άγεται παννυχίς παρά τή μελλούση νύμφη, ένθα προσκαλούνται οι συγγενείς αυτής και φίλοι ίνα διασκεδάσωσιν τή τελευταίον παρά τή συνομηλική αυτών και «βάλουν όκνά» (4) — (1).

»Αϊ σύντονοι έτοιμασάι διά τήν Κυριακήν τού γάμου και αϊ προσκλησεις των συμπεθερών διά των μπατίμων με τήν «ταίσαν» τήν ώραίαν περιζωμένην λευκόν μανδήλιον (5) εκ μέρους άμφοτέρων έλθουν, και περί τήν 10ην π.μ. ώραν τής Κυριακής ή τού γαμβρού γαμήλιος πομπή έτοιμάζεται νά μεταβή μετ' αυτού ίνα παραλάβη τόν «Νουνόν» (6). Καθ' όδόν άδεται τή κάτωθι άσμα:

»Ο Καπετάνιος κίνησε νά πάνη 'ς (τούς κουμπάρους) κουμπάραις τόν καρτέρησαν με τή (παιδιά 'ς τή χέρια. Φλωριά κερνούσε τή παιδιά και γρό- (σια ταίς κουμπάραις.

»Η μιά τόν παίρνει τ' άλογο, ή άλλη (τὸ ντουφεκι, ή σκύλλα Κωνσταντίνα τόν πιάνει (από τή χέρια. «Κόπιασε άπάνω, κύρ νουνέ, ψηλά 'ς (τὸ κρεβατάκι, έχω άρνιά πού φέρονται, κριάρια σου (βλισμένα, έχω κ' ένα παλιό κρασί πού πίνουν (οί κουμπάραις. Πρώτα τού δίνει τόν καφέ, και τρί- (το τὸ τσιγάρο. «Κουμπάρα μ', μ' εφαρμάκωσες, μ' (έπήρες 'ς τὸ λαιμό σου... τὸ λάδι όπ' έχω 'ς τή παιδιά, καν- (δήλα νά τ' άνάψης, και τή κεράκια άπ' άναψα ψηλά 'ς (τὴν εκκλησία...». (παραλλαγή από τού 5ου στίχου) κ' ή τρίτη είναι ή Κωνσταντινιά,

1) Η όκνά είναι είδος βάμματος, υπέρυθρον βαφήν καταλείποντος, όπερ τή κορίτσια, ή νύμφη και αϊ νεοπανδρευμένα έθρον επί των όνυχων των δακτύλων των χειρών και τής παλάμης' πολλάκις δέ έβαφον δι' αυτής και τήν κόμην, αλλά βαθείαν ώστε έφαινετο σόν καρυδάτο τή χρωμάτισμα.

(τόν πιάνει από τή χέρια. «Κόπιασε άπάνω, κύρ νουνέ, νά φάμε (και νά πιούμε, ότι οι κουμπάραι δέν είν' δώ, πάη (σαν νά γκιζιρίσουν, αύριο πρῶτ' μάς έρχονται, αύριο τὸ (μεσημέρι». Καί τή συμφάδα φώναζε και τή συμ- (φάδα λέγει. «Συμφάδα μ', φκειάσε τόν καφέ, και (δώσε 'ς τούς κουμπάρους». Πρώτα τού δίνει τόν καφέ και τρίτο (τὸ τσιγάρο. «Κουμπάρα μ', μ' εφαρμάκωσες, μ' (έπήρες 'ς τὸ λαιμό σου... —Πικρό, νουνέ μ', τὸ φίλημα, φαρ- (μάκι είν' ή αγάπη...».

»Ο άνάδοχος ύποδέχεται αυτούς με μεγάλην χαράν' άφού δέ κεράση αυτούς, επανέρχονται εις τήν οικίαν τού γαμβρού πάντες, ήγούμενον πλέον τού νουνού, ή όποιος είναι ή άνωτέρος έπόπτης τού γάμου και εις τού όποίου τας διατάγας και θελήσεις πάντες ύπακούουσι τυφλώς.

»Αφήσαντες αυτόν ένταύθα, ή γαμβρός μετ' όλίγων άλλων άδοντες μεταβαίνουν «διά νά φιλήσιν τή χέρια τής πεθεράς» (7). Αυτή δέ μετ' τή φίλημα τής χειρός, άσπαζόμενη και εύχομένη αυτόν τόν περιζώνει ζώνην μεταξίνην (8), ήν φυλάττει ούτος ως κειμήλιον, φορών μόνον κατά τας έπισήμους έορτάς. Είτα δέ άσπάζεται και τού πενθερού τήν χείρα και έπιστρέφουσιν ίνα έτοιμασθώσιν διά τήν έπίσημον κίνησιν πρὸς τέλεσιν τής στέψεως.

»Οι συμπεθέροι (9), υπό τήν ήγεσίαν τού νουνού μετ' τής άκολουθίας και επομένου τού γαμβρού (10) έπίσης συνοδευσόμενοι, εκκινούσαν από τής οικίας αύτου άδοντες τή κάτωθι άσματα:

Κίνησε νιός, κίνησε άστριός, κίνησε τ' άρχοντόπουλο, νά πάη καλά, νάρθη καλά, νά φέρει κόρην όμορφη ξανθή και μαυρομάτα.

»Είτα τή:

Κίνησεν ή Βλαχοστέργιο, γιά νά πάη 'ς τή βλαχοχώρια. «Πού θά πάς, βρε Βλαχοστέργιο; 'Ο χειμώνας είναι πίσω, ή Φλεβάρης και ή Μάρτης και κάμποσο άπ' τόν Άπρίλην.

»Φθάνοντες δέ πρὸ τής οικίας τής νύμφης τή:

Γόρχομαι και σύ κοιμάσαι, ξύπνα μῶρ' ή νύχτα και νά σαι.

και εισέρχονται πάντες έντός τής οικίας ή κάθονται έξω εις τή προαύλιον, όπου χορεύουσι τραγουδούντες άσματα τού χορού, οία τή έξης:

1 Μαύρα μάτια μάς κυττάζουν, γαλανά μάς κουβεντιάζουν. 'Ηρθαν κι' άλλα δυό κεράσια' ποιά νά πάρω, ποιά ν' άφήσω, ποιά νά κάμω τὸ χατίρι; μαυρομάτα θέλει άρμάτα, γαλανή θέλει φλωράκια' κάλλια σύ μωρ' μαυρομάτα, πού σου πρέπει ή άρμάτα.

2 Παραθύρια μ' άσημένα, κάγκελα κι' άμάν άμάν—

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άγρότες — Άγρότισσες, — Έλπιδοφόρα άγροτικά νιάτα:

Η άπόφασις τής Κυβερνήσεως νά μου έμπιστευθή τήν Διοίκησιν τού Νομού Γρεβενών τού όποίου ή πληθυσμός εις τή σύνολόν του είναι άγροτικός, άποτελεί δι' έμέ έξαιρετικήν τιμήν και με έπιφορτίζει με μεγαλυτέρας ευθύνας όταν μάλιστα τούτο γίνεται εις στιγμής πού τὸ Έθνος προσπαθεί νά άναδημιουργήθι διά νά προχωρήσιν εις τή πεπρωμένα του.

Πιστεύω ότι θά άνταποκριθώ εις τας προσδοκίας και τας έλπίδας τού λαού τού Νομού Γρεβενών πού από τήν πρώτην ήμέραν με περιέβαλεν με τήν άδολον και άνυπόκριτον αγάπην του. Θά άγωνισθώ νά προωθήσω τή άγροτική προβλήματα τού Νομού διότι από τήν λύσιν των έξαρτάται ή άνάπτυξις, ή πρόοδος και ή εύημερία των κατοίκων του αλλά και τή μέλλον τής Έθνικής μας οικονομίας.

Εις τήν χώραν μας θά επανέλθω όποσδήποτε και μάλιστα συντόμως ή όμόνοια, ή γαλήνη, ή χαρά και ή Έθνική κρίσις πού τόσο έταλάτισεν τόν Έλληνικόν λαόν, θά παρέλθι διά νά έλθι ή ώρα τής άναγεννήσεως και τής πρόόδου.

Σεις αγαπητοί μου Άγρότες και Άγρότισσες πού άποτελείτε τόν κορμόν τού λαού τού Νομού, Νέοι και Νέες τής ύπαίθρου πού είσθε τὸ εκλεκτόν δυναμικόν και ή έλπίδα τού Έθνους έπιδοθήτε με πάθος, με σύστημα και με αγάπη στά παραγωγικά σας έργα γιά νά είσθε βέβαιοι ότι ένωμένοι θά δημιουργήσωμε δι' όλους τούς Έλληνες μιά νέα εύτυχημένη Έλλάδα.

Με αίσιοδοξίαν και με μεγάλην συμπαραστάσιν και τόν ένθουσιασμόν όλων σας είμαι βέβαιος ότι με τας ύπηρεσίας τού Νομού θά κατορθώσωμε νά επιτύχωμε τήν άνόρθωσιν τού βιοτικού επιπέδου τού άγροτικού πληθυσμού των ΓΡΕΒΕΝΩΝ τής ένδόξου και μαρτυρικής αυτής περιοχής τής Μακεδονίας.

Ο Νομάρχης ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΖΟΓΛΗΣ

ν' άκουμπούν τή δυό σου χέρια, τ' άσπρα σου τή παχουλιά. Κάμε τή μαλλιά σου πίσω, γιά νά σκάσουν οι όχτροί σου.

...

3

Σοράντα παλληκάρια άπ' τήν Κα- (στοργιά καλὰ κι' άρματωμένα σέρνον τήν (κλεψιά' όλοι κλεψιά γυρεύουν κι' όλοι άρμα (ταλοί, γυρεύουν κ' ένα γέρο γιά τήν όρμηνιά. «Αϊντί, γέρο μ', νά πάμε, αϊντί 'ς (τὴν κλεψιά —Σύρτε, παιδιά μ', δέν πάω ότι γέ- (ρασσ κι' άν πάτε από τή στρουγγά, άπ' (τὸ πρόβατο, παρήτε τόν γυιό μου τόν τρανότερο, πού ξέρει τή λιμέρια πού λιμέριαζα, πού ξέρει τας βρυσούλας πῶπινα (νέρό».

»Εις τόν νυμφώνα εισέρχεται ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τήν 4ην σελ.

Η συνέχεια του αφηγήματος δια την μαρτυρικήν ζωήν και τὸν θάνατον ἐπὶ Κατοχῆς τοῦ συμπατριώτου μας Ταγματάρχου Γ. Α. Ν. Ν. Η. Μ. Η. Α. Ν. Τ. Ο. Υ. Μ. Η., λόγω πληθώρας ὕλης, ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Η ΦΙΛΟΥΡΓΙΑ

τῶν ἄλλων πολεμιστῶν τῆς Φιλουργίας μετὰ τὸν καπετὰν Ζιάκα, ἀποφασίζουσιν νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ζητώντας ἐκδίκηση γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ χαλασμό. Μὰ μαντάτα ἀρχημὰ ἦρθαν ἀπ' τὴν ἐλευθερίαν, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν σκλαδωμένων παιδιῶν τῆς. Καὶ ἔτσι ὁ βασιλεὺς Ὁθωνας καὶ ἡ Κυβέρνηση βρέθηκαν στὴν ἀνάγκη νὰ ἀνακαλέσουν τὸν ἀρχηγὸ τῆς Ἡπείρου Θεόδωρο Γρίβα καὶ τῆς Θεσσαλίας στρατηγὸν Χατζηπέτρο.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΠΗΛΑΙΟ

»Ὁ καπετὰν Ζιάκας μαθαίνοντας τὸ θλιβερὸ αὐτὸ μαντάτο καὶ ἀκούοντας γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς ἄλλες ἐπαναστατημένες περιοχὰς καὶ ξέροντας τώρα καὶ τὴν ὁργὴ τοῦ Μεχμέτ - Τάγος πασᾶ τῶν Γρεβενῶν, ἀπ' τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ ἔπαθε στὴ Φιλουργίᾳ, καὶ τὸν ἐρχομὸ στὴν περιφέρεια Γρεβενῶν, καὶ ἄλλων Τούρκων καὶ ἀτάκτων Ἀρβανιτῶν μετὰ ἀρχηγούς, τὸν πασάδες τῶν Γιαννίνων Αὐδῆ, τῆς Ἀρτας Ὁσμάν καὶ τῶν Ἀρβανιτῶν Τσέλιο Πίτσαρη, τραβᾶ μετὰ τὰ παλληκάρια τοῦ καὶ μετὰ πολλοὺς ἄλλους πολεμιστὰς ἄντρες τῆς Φιλουργίας καὶ μετὰ πολλὰ γυναικόπαιδα, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπ' τὴν τουρκικὴν μανίαν, κατὰ τὸ Σπήλαιο. Ἔνα χωριὸ τῆς Πίνδου ἀπ'ἀπὸ τοῦρκο ποδᾶρι καὶ ἀπόκριμνο, καὶ ἀρχίζει καὶ τὸ ὁχράνευ.

»Οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ ποὺ εἶχαν μείνει στὴ Φιλουργίᾳ, ἀφ' οὗ ἀνθοστόλισαν μετὰ λουλουδία τοῦ Μάη τοὺς νωποὺς τάφους τῶν ἡρώων νεκρῶν τους, καὶ ἔστειλαν θερμὴν προσευχὴ καὶ δέση πρὸς τὸν Θεὸ, γιὰ νὰ ἀναπάψη αἰώνια τὶς ἁγίες ψυχὰς τους, ἔστησαν τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ σ' ἓνα ἀπλό καὶ ἀπέρριτο μνημόρι, καταμεσὶς τοῦ κάμπου τῆς Φιλουργίας, κοντὰ στὴ βλαχόστρατα, γιὰ νὰ θυμίσῃ στοὺς περαστικούς ἀπ' ἐκεῖ διαβάτες τὸ μεγάλο χαλασμό τῆς Φιλουργίας καὶ τὴ θυσία τῶν ἡρώων προγόνων μας γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τιμὴ τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος.

»Παλληκάρια τῆς Φιλουργίας καὶ ἄλλοι ἄντρες μετὰ γυναικόπαιδα καὶ πρόβατα τράβηξαν κατὰ τὸ Σπήλαιο καὶ πολέμησαν στὸ πλεῖρον τοῦ καπετὰν Ζιάκα. Ἀλλοὶ ἀνηφόρισαν κατὰ τὸ Γράμμο, κατὰ τὴ Φούρκα καὶ τὸ Ντένισκα, ἄλλοι κατὰ τὰ κουπαταροχώρια. Πολλοὶ Σαμαρινιώτες μετὰ τὰ γυναικόπαιδα καὶ τὰ πρόβατά τους τράβηξαν κατὰ τὸ χωριὸ τους, ψιλά στὴ Σαμαρίνα καὶ ἔμειναν σκορπισμένοι στὰ δάση, στὶς ρεματιές καὶ στὰ λαγγάδια τοῦ Σμόλικα καὶ τῆς Γουμάρας, τῆς Σκούρτζιας καὶ τοῦ Μπαγδάνου, στὴ Νανίτσα, στὸ Γκρέκο καὶ στὸ Δημιανά, ὅλο τὸ καλακούρι, στήνοντες τὸ πρῶτ' ἀποσπασμὸ καὶ τὸ βράδυ καρτέρι στοὺς Τούρκους καὶ Ἀρβανίτες, ποὺ ἔρχονταν γιὰ πλιάτσικο στὸ χωριό.

»Ἄλλοι πάλι γύρισαν πίσω στὰ χωριά, στὰ χειμαδιὰ τους, στὸ θεσσαλικὸ κάμπου, καὶ ἄλλοι σκόρπισαν στὰ γύρω χωριά τῆς Φιλουργίας, στὴν Παλαιοσαμαρίνα, στὴ Σκοτίνη, στὴν Ζάρο, στὸ Γρίζανι, στὴν Τσιούκα, στὴν Ἀσπροκκλησιὰ, στὰ Χασιατοχώρια.

3η ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ

»Ὁ Μεχμέτ - Τάγος πασᾶς τῶν Γρεβενῶν ὀργισμένος πολὺ ἀπ' τὸ κακὸ ποὺ ἔπαθε στὴ Φιλουργίᾳ καὶ στὴ Διμηνίτσα ἀπ' τοὺς ἐπαναστάτες καὶ τὸν Ζιάκα, ζήτησε τὴ βοήθεια καὶ ἄλλων πασιᾶδων γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὸν Θεόδωρο Ζιάκα, ποὺ κλείστηκε στὸ ἀπόκριμνο καὶ ἀπ'ἀπὸ τὸ Σπήλαιο. Καὶ ἔτσι κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μάη τρέχει μετὰ τοὺς ἄλλους πασάδες, τὸν Αὐδῆ, τὸν Ὁσμάν καὶ τὸν Ἀρβανίτη Τσέλιο Πίτσαρη, καὶ πολλοὶ καὶ τὸ Σπήλαιο, ποὺ τὸ ὑπερασπίζονταν τ' ἀτρόμητα παλληκάρια τοῦ Ζιάκα. Καὶ ἄρχισε ἄλλος φοβερός πόλεμος! Οἱ Τούρκοι μετὰ τὰ κανόνια τους σπέρνουν τὸν θάνατον στὸ χωριό. Οἱ κλεισμένοι Ἑλλήνες πολεμοῦν σὰν λιοντάρια καὶ κάνουν θραύση στοὺς Τούρκους. Ἐξακόσια τόσα κουφάρια τουρκικὰ γέμισαν τὰ ρέματα τοῦ Σπηλαίου. Πέφτουν τὰ τόπια σὰν βροχὴ, τὰ λιανοτούφεκα λογαριασμὸ δὲν ἔχουν. Οἱ γυναῖκες σὰν ἄλλες σου-

λιώτισσες κυλοῦν ξυλοδάρελα γεμάτα πέτρες καὶ κοτρώνια καὶ σκοτώνουν Τούρκους. Οἱ Τούρκοι δὲν ἀπελπίζονται καὶ περιμένοντας καὶ ἄλλους Τούρκους νάρθουν ἐξακολουθῶν νὰ πολεμοῦν μετὰ λύσσα μέρα - νύχτα. Ὁ πόλεμος, ἡ μάχη, ἡ ἀντάρα κράτησε κάμποσες ἀκόμα ἡμέρες. Τὰ γυναικόπαιδα ἄρχισαν νὰ ὑποφέρουν, νὰ φοβούνται γιὰ τὴν τύχη τους, ἂν πέσουν στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Τὰ δάκρυα, λοιπὸν, τὰ κλάματα τους λύγισαν τὴν ἀλύγιστη καρδιά τοῦ Ζιάκα καὶ δέχτηκε τὶς συμβουλὰς τῶν ξένων Προξένων ποὺ εἶχαν ἔρθει ἀπ' τὰ Γιάννινα καὶ τὴ συμφωνία νὰ φύγουν ἀπ' τὸ Σπήλαιο ὅλοι ἐλευθεροὶ χωρὶς νὰ τοὺς πειράξουν, στὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα.

»Ἔτσι μιὰ μέρα τοῦ Μάη ὁ Ζιάκας παίρνει τὰ παλληκάρια τοῦ καὶ τὰ γυναικόπαιδα, ποὺ δὲ δέχτηκαν νὰ μείνουν, καὶ ἀφ' ἑνὸς τὸ ἡρώϊκὸ Σπήλαιο, καὶ περνώντας τὰ βουνὰ τοῦ Μετσόβου, τοῦ Κόζιακα καὶ τῶν Ἀγραφῶν, κατεβαίνει κατὰ τῆς Λαμίας τὰ μέρη.

»Ἀργότερα μερικὰ ἀπ' τὰ παλληκάρια τοῦ καὶ γυναικόπαιδα παίρνουντας ἀμνηστία γύρισαν πίσω στὰ δικά τους μέρη, στὸ Σπήλαιο καὶ ἄλλοι, ἄλλοι ἔμειναν γιὰ πάντα ἐκεῖ.

»Ἀπὸ τότε, ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ χαλασμοῦ τῆς Φιλουργίας καὶ τοῦ Σπηλαίου, εἶναι, ποὺ βρισκομε σήμερα σαμαρινιώτικες οἰκογένειες καὶ ἀκοῦμε σαμαρινιώτικα ὀνόματα στὰ μέρη τῆς Λαμίας, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν Χασίων.

Γρεβενά, Μάης 1975

ΜΙΛΤ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Μαρία, σύζυγος Δημητρίου Χατζηγιάννη, ἐκ Θεσσαλονίκης, ἀπέκτησεν κοριτσάκι.

Ἡ κ. Ἐλένη, σύζυγος Δημητρίου Τσαμπαρδούκα, ἐκ Γρεβενῶν, ἀπέκτησε κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 5.5.75, Δευτέραν τοῦ Πάσχα, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, τοῦ ἐκ Μετσόβου, ὁ κ. Μάκης Δ. Σάδδας, ἐκ Λαρίσης, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ Ζεύγους Κωνσ. Σύρμπα, χάρις εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Νικόλαος.

Ἡ Ἀλεξάνδρα Μπαλντοῦρη, ἐκ Τρικάλων, ἐβάπτισε τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι ποὺ Ζεύγους Παν. Τέγου, εἰς τὸ ὅποιον ἐχάρισε τὸ ὄνομα Χρήστος.

Ἐπίσης τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ Ζεύγους Νικ. Ριζοπούλου, ἐκ Τρικάλων, ἐβάπτισεν ὁ δικηγόρος κ. Ἰω. Τσισιᾶς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ δ. Στέλλα Κων. Μανδραβέλη, ἐκ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Χρήστος Ἀχ. Σακελλαρίου, ἐκ Λαρίσης, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ὁ κ. Βασίλειος Δημόπουλος, ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς Πιστεως, ἐκ Λαρίσης καὶ ἡ δ. Μαρία Κορδοβαλίτου, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Μητσιομπούνας, ἐκ Βόλου καὶ ἡ δ. Βούλα Ἀναστ. Μαντάκου, ἐκ Λαρίσης, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 11.5.75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ψαρρῶν), ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δ. Μαρίας Γεωργ. Τριανταφύλλου καὶ τοῦ κ. Τάσου Μπαχούρου.

Ἐτελέσθησαν εἰς Τρίκαλα οἱ γάμοι:

— Τοῦ κ. Ἀριστείδη Δ. Λιταίου

ΕΙΣΦΟΡΑΙ - ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνὰ 200 δραχ.: Νικ. Ποντίκας, Ἀναστ. Καϊνής.

Ἀνὰ 100 δραχ.: Νικ. Στατήρης, Χρ. Τζώνης, Λάζ. Κουτῆς (καὶ 100 δραχ. δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδέσμου).

ΒΕΡΟΙΑ. Κων. Χατζῆς δραχ. 150, Ἀναστ. Παπαγιάννης δραχ. 100.

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ. Σωτ. Φώλιας δραχ. 500. Ἀνὰ 100 δραχ.: Ὁλγα Τσοῦκα, Δημ. Δώσας, Στυλ. Μανούκας, Ἀθαν. Παπαγιαννίδης.

ΕΛΛΗ Λαρίσης. Μιχ. Τσιουταίου δραχ. 100.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ. Εὐθ. Ζαίρης δραχ. 100.

ΚΟΖΑΝΗ. Ἀθαν. Πούχιας δραχ. 100.

ΛΑΡΙΣΑ. Μαρία Καϊνὴ δραχ. 250. Ἀνὰ 100 δραχ.: Τζιμης Λάζος, Τασία Δημήτση, Ἀθαν. Ζ. Μαντέλας, Βασ. Ραχωβίτης, Γεώργ. Φουρκιώτης.

ΠΡΑΙΤΩΡΙ. Ἐλασσόνος. Νικ. Χατζημύρος δραχ. 100.

ΤΙΡΝΑΒΟΣ. Ἰ. Γιολδᾶσης, διδάσκαλος, δραχ. 100.

ΤΡΙΚΑΛΑ. Θεόδ. Ἀρότσιος δραχ. 200, Δημ. Φασούλας δραχ. 100.

καὶ τῆς Πολυτίμης Καραγιάννη. Παράνυμφος ὁ κ. Ἀνδρ. Δαθλῆς, ἐκ Ἀθηνῶν.

— Τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μπασδέκη καὶ τῆς δ. Ἐλινίκης Δ. Λαναρά. Παράνυμφος ὁ Δημ. Ι. Μπακαλάκος, μηχανικός, ἐκ Καρδίτης.

— Τοῦ κ. Ἰωάν. Ε. Μπαρτσιῆρη καὶ τῆς δ. Αἰκατερίνης Α. Καραθάνου. Παράνυμφος ὁ κ. Γεώργ. Ι. Μπίνας, ὁδοντίατρος.

— Τὴν 1)6)75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Εὐδοκίας Γεωργ. Ζήντρου καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Κ. Σαλιτῆ.

— Τὴν 5)5)75 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῶν κάτωθι:

α) Τοῦ Ἀστερίου Ἀθ. Καμπίου, ἐκ Λαρίσης καὶ τῆς δ. Βούλας Κων. Νινίκα εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Χαλαμπίου Λαρίσης.

β) Τοῦ Νικολάου Χατζῆ, Τυρεμπόρου, ἐκ Λαρίσης καὶ τῆς δ. Ἀντωνίας Κουρκούμπα εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ροδιάς Τιρνάβου.

γ) Τοῦ Ἀθανασίου Ἀστ. Βλάγκα, ἐκ Μακρυχωρίου Λαρίσης καὶ τῆς δ. Γεωργίας Χρ. Τσακνάκη, ἐκ Ἀμπελώνος Τιρνάβου εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμπελώνος.

δ) Τοῦ Θωμᾶ Ὁρ. Εὐαγγέλου, ἐκ Λαρίσης καὶ τῆς Κατίνας Χ. Κώτσιου εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Ἀχιλλεῖου Λαρίσης τὴν 11) 5)75.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 20.4.75 ἀπεβίωσεν εἰς Τρίκαλα ἡ Ἀγγελικὴ Ζέκιου.

— Τὴν 9.5.75 ἀπεβίωσεν εἰς Θεσσαλονικὴν ὁ Δημήτριος Κόπανος, ἐτῶν 80.

— Τὴν 10.5.75 ἀπεβίωσεν εἰς Τρίκαλα ἡ Χαίρω Γεωργ. Παδιοῦ.

— Τὴν 18.5.75 ἀπεβίωσεν εἰς Θεσσαλονικὴν ὁ Κωνσταντῖνος Χονδρόμας.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Πουρνάρι Λαρίσης ὁ Μιχαὴλ Δημουλιός, ἐτῶν 76.

— Τὴν 28)5)75 ἀπεβίωσεν εἰς Λάριαν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Μακρυχωρί Λαρίσης ἡ Δέσποινα Ἀστε-

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΣΑΜΑΡΙΝΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

μόνον ὁ πρῶτος μπράτιμος «διὰ νὰ βάλη τὰ παπούτσια τῆς νύμφης» (12) καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἱ περιστοιχίζουσαι τὴν νύμφην νεάνιδες ἄδουσιν ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν μπράτιμον:

«Πόδῳσέ με, μπράτιμε
ἓνα ζευγάρι παπούτσια
κ' ἓνα σαχτυλίδι,
καὶ βάλε τὸ χεράκι σου 'ς τὴν ἀργυ-
(ρὴ σακκούλα,
κ' ἂν ἔχῃς ἄσπρα, κέρνα μας, φλω-
(ριά, μὴν τὰ λυπάσαι,
κ' ἂν ἔχῃς καὶ μισόγροσα δώσε 'ς
(τὰ παλληκάρια.

»Ὁ δὲ μπράτιμος σκορπᾷ εἰς τὰς νεάνιδας κέρματα, καὶ λαμβάνει ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην ἵνα ἐξαγάγῃ αὐτήν. Ἀλλ' εἰς τὴν θύραν ἀναμένονσαι τὰ παλληκάρια (12), ἄτινα ἀπαιτοῦσιν ἄλλον φόρον, «τοὺς ἐκατὸν δέκα παράδες» (13). Ὅταν πληρώσῃ καὶ τοῦτον ὁ μπράτιμος, ἐξάγει αὐτὴν νύμφη πλεον καὶ ὁδηγεῖται ἐπειτα εἰς τὴν τέλει τῆς στέψεως. Τὴν τελετὴν ἀκολουθεῖ ἡ νύμφη τελευταία, περιστοιχισμένη ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτῆς πλὴν τῶν γονέων.

»Καθ' ὃν χρόνον ταῦτα συμβαίνουσιν εἰς τὸν νυμφῶνα, οἱ ἐξωθεν ἀνησυχούντες διὰ τὴν ἀργοπορίαν ἄδουσι τό:

Ταραχθῆτε λίγο λίγο,
θελ' νὰ σηκωθῶ νὰ φύγω,
νὰ πηγαῖω ὡς τὴν Πόλη,
κ' ὡς τὰ Γιάννινα.

»Ἐπὶ τέλους ἐξάγεται ἡ νύμφη τὴν ὁποίαν θέτουν ἐπὶ ἵππου ὀρθίαν. Δίδουσιν δ' εἰς αὐτὴν ποτήριον πλήρες οἴνου, ἀπὸ τοῦ οἴνου βρέχουσα τὰ χεῖλη, ρίπτει τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τοῦ ποτηρίου πρὸς τὰ ὀπίσω οἱ δὲ πέριξ αὐτῆς ἄδουσι τό:

Ἵς τὴ μέση ἀπὸ τὸν ὁδὸν
πέρδικα στέκει καὶ λαλεῖ
«Πούσθε, ἀδερφάκια μ', λᾶτε δῶ
νὰ με ξεπροδοθήσετε»
—Καὶ μὴ φοβάσαι, λυγερὴ
ὄλοι τριγύρω εἴμαστε,
κ' ὅλοι ντυφάκια ρήχνουμε».

»Οἱ δὲ περὶ τὸν γαμβρὸν πρὶν ἐκκινήσωνιν ἄδουσι τό:

Σὰς πατήσαμεν τὸ χωργιὸ
σὰς πῆραμον τὴν πέρδικα
... ..

»Ἐν ὧ οἱ περὶ τὴν νύμφην ἀπαντῶσι διὰ τοῦ:

Νὰ καλὴ συμπεθερά μου,
τί κακὸ πολὺ ποὺ κάνω,

ρίου Λιούπα, τὸ γένος Γ. Σαρμανιώτη, ἐτῶν 57.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν 13.4.75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Νικολάου Κοζάνης, ἐτελέσθη τὸ τριετές μνημόσυνον τῆς Βασιλικῆς Ἀθ. Πούχια.

— Τὴν 2.2.75 ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ἡ Στυλιανὴ (Χήρα) Φ. Νάτση (τὸ γένος Καϊνῆ).

— Τὴν 31)5)75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, ἐτελέσθη τὸ 40θήμερον μνημόσυνον τῆς Βασιλικῆς Γ. Κυπαρίσσης.

— Τὴν 1)6)75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λαρίσης, ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Χρήστου Γανοχωρίτου.

— Τὴν 25)5)75, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Παναγίας Φανερωμένης Τιρνάβου, ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Κωνσταντίνου Νικζα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Β. ΑΓΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ Η. Π. Α.

T. FELLOW & RESIDENT: ST. CLARES HOSPITAL
NEW YORK COLLEGE OF MEDICINE. OCHSNER CLINIC
TULAN UNIVERSITY. TUFTS UNIVERSITY & HARVARD
UNIVERSITY, BOSTON. ST. MARKS HOSPITAL, LONDON
IATREION: ΒΑΣ. ΚΩΝ. ΝΟΥ & ΠΑΛΑΜΑ 1

ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 253-511

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: 220-973

ΛΑΡΙΣΑ

καὶ μοῦ στέλλεις τὸ γεράκι
καὶ μοῦ παίρνει τὴν περιστέρα,
κ' ἄσχημαίνει ὁ μαχαλᾶς μου
κ' ὁμορφαίνει ὁ δικός σου;

»Ἐκκινῶν κατόπιν διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡγουμένου τοῦ νουνού, ἐπομένου δὲ τοῦ γαμβροῦ καὶ τελευταίας τῆς νύμφης. Κατὰ τὴν μετάβασιν ἄδουσι τὸ ἑξῆς ὄσμα:

Σὲ περιβάλει μπαίνω μέσα 'ς ταῖς
(λεμοναῖες,
καὶ σιάστησεν ὁ νοὺς μου ἀπὸ ταῖς
(μυρωδαῖες,
καὶ δίψασα ὁ μαῦρος γιὰ μιὰ στα-
(λιά νερό

Ἐκεῖ βρίσκω τὴν κόρη, ποὺ ἔπαιρνε
(νερό,
σκύφω νὰ τὴ φιλήσω, καὶ δὲν μοῦ
(δέχεται

τὴν τάξω κολονάτα καὶ ρούσικα φλω-
(ριά,
«Δὲν θέλω κολονάτα καὶ ρούσικα
(φλωριά,
μόν' θέλω τὸ κορμί σου νὰ μείνω μιά
(θραδεία».

»Ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὴν τέλει τῆς στέψεως ὑπὸ τοῦ ἱερέως, πρῶτος ἀσπάζεται τοὺς νυμφίους ὁ κομπάρσος καὶ εἶτα οἱ λοιποὶ στρέφονται δὲ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τρεῖς κύκλους ἐν μέσῳ τῶν προσκεκλημένων, οἵτινες εὐχονται νὰ τοὺς χάρισῃ ὁ Θεὸς «πέντε ἀγόρια καὶ μιὰ τοιοῦπρα(1) καὶ τύπουσιν αὐτοὺς ἐλαφρῶς χαριεντιζόμενοι. Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν χωρίζοντες καὶ πάλιν τὸν νυμφίους οἱ οἰκείοι ἐκατέρου, ἄγουσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἄδοντες καθ' ὁδὸν τὰ κάτωθι:

1
Τοῦ κύρ γαμπροῦ ἡ μάννα
ὄλην τὴν ἐβδομάδα
ταῖς στραταῖς φουκαλοῦσε
νὰ διάβῃ ἡ κυρὰ νύφη.

2
Μαρή Μαρία βιργουγιά, μετὰ τὰ πολλὰ
(λὰ τὰ νάζια,
—μῶρι Μαρία μου—
μετὰ τὰ πολλὰ τὰ νάζια.

—κακομοίρα μου—
Μαρή μ', σὰν πᾶς 'ς τὴν ἐκκλησίαν
(δὲν κάνεις τὸ σταυρὸ σου (1)
Μὸν μπαίνει βγαίνει καὶ τπράς,
(τπράς τὰ παλληκάρια;
Τὸ παλληκάρι τὸ καλὸ θέλει καλὴ
(γυναῖκα,
νὰ ξέρη ρόκα κ' ἄργαλειό, νὰ ξέρη
(νὰ ὑφαίνει.

Ἐοὺ ξέρεις τὸ κέντημα ξέρεις καὶ
(τὸ σιργιάνι,
—Βλάχα ἀπὸ τὸ βουνί.
Τὸ κέντημα εἶν' γλέντημα, κ' ἡ ρόκα
(εἶν' σιργιάνι,
καὶ τὸ τσιρκίκι κ' ἄργαλειός εἶναι
(σκληδιά μεγάλη.

1) Ἡ εὐχὴ αὕτη λέγεται ἐλληνιστὶ οὐδέποτε δὲ κουτσοδλαχιστί.
(Συνεχίζεται)